Euroopa Parlament
2024-2029

VASTUVÕETUD TEKSTID

P10_TA(2026)0203

Võitlus piiriüleste repressioonide vastu – ELi strateegia väljatöötamine Euroopa suveräänsuse ja demokraatlike väärtuste kaitsmiseks

Euroopa Parlamendi 16. juuni 2026. aasta resolutsioon võitluse kohta piiriüleste repressioonide vastu – ELi strateegia väljatöötamine Euroopa suveräänsuse ja demokraatlike väärtuste kaitsmiseks (2025/2179(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2, millega sätestatakse ELi alusväärtused, milleks on inimväärikus, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusriik ja inimõigused,

– võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikleid 3 ja 21,

– võttes arvesse üha sagenevaid piiriüleseid repressioone ja liikmesriikide kohustust kaitsta kõiki oma territooriumil elavaid inimesi,

– võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni,

– võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat,

– võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 83 ja 215,

– võttes arvesse ÜRO 1998. aasta deklaratsiooni inimõiguste kaitsjate kohta,

– ÜRO Inimõiguste Nõukogu 4. aprilli 2025. aasta resolutsiooni „Human rights defenders and new and emerging technologies: protecting human rights defenders, including women human rights defenders, in the digital age“ (Inimõiguste kaitsjad ning uued ja kujunemisjärgus tehnoloogiad: inimõiguste kaitsjate, sealhulgas naissoost inimõiguste kaitsjate kaitsmine digiajastul) ja 1. juuli 2025. aasta resolutsiooni „Civil society space“ (Kodanikuühiskonna tegutsemisruum),

– võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo 18. juunil 2025. aastal avaldatud ülevaadet piiriülese represseerimise kohta[1],

– võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku 13. jaanuari 2025. aasta avaldust inimõiguste kaitsjate kaitse parandamise kohta,

– võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku aastaaruannet ning ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo ja peasekretäri aruandeid „A/HRC/60/62: Cooperation with the United Nations, its representatives and mechanisms in the field of human rights - Report of the Secretary General“ (Koostöö Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni, selle esindajate ja inimõiguste valdkonna mehhanismidega – peasekretäri aruanne), mis avaldati 2025. aasta septembris,

– võttes arvesse äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid, millega rakendatakse ÜRO raamistikku „Kaitsta, austada ja heastada“, mis kiideti heaks ÜRO Inimõiguste Nõukogu 16. juuni 2011. aasta resolutsiooniga 17/4,

– võttes arvesse ÜRO sõltumatute inimõiguseekspertide rühma 22. jaanuaril 2025 avaldatud avaldust, milles väljendatakse muret Valgevenes tagaselja peetavate kohtumenetluste leviku üle,

– võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalkohtu prokuratuuri esialgset uurimist olukorra kohta Leedu Vabariigis / Valgevene Vabariigis (ICC-01/24-1),

– võttes arvesse inimõiguste kaitsjaid käsitlevaid ELi suuniseid, mis võeti vastu 2004. aasta juunis ja mida ajakohastati 2008. aastal, ning oma 16. märtsi 2023. aasta resolutsiooni inimõiguste kaitsjaid käsitlevate ELi suuniste kohta[2],

– võttes arvesse nõukogu 27. jaanuari 2025. aasta järeldusi ELi prioriteetide kohta ÜRO inimõigusi käsitlevatel foorumitel 2025. aastal,

– võttes arvesse nõukogu 30. jaanuari 2026. aasta järeldusi ELi prioriteetide kohta ÜRO inimõigusi käsitlevatel foorumitel 2025. aastal,

– võttes arvesse ELi inimõiguste ja demokraatia tegevuskava (2020–2024), mida on pikendatud 2027. aastani,

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta määrust (EL) 2022/2065, mis käsitleb digiteenuste

---

1 https://www.ohchr.org/en/documents/tools-and-resources/transnational-repression

2 ELT C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

ühtset turgu ja millega muudetakse direktiivi 2000/31/EÜ (digiteenuste määrus)[3],

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2024. aasta direktiivi (EL) 2024/1760, mis käsitleb äriühingute kestlikkusalast hoolsuskohustust ning millega muudetakse direktiivi (EL) 2019/1937 ja määrust (EL) 2023/2859[4](äriühingute kestlikkusalase hoolsuskohustuse direktiiv),

– võttes arvesse ELi 2024. ja 2025. aasta aruannet inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas,

– võttes arvesse komisjoni 12. novembri 2025. aasta teatist „ELi kodanikuühiskonna strateegia“ (COM(2025)0790),

– võttes arvesse oma 15. juuni 2023. aasta soovitust nõukogule ja komisjonile pärast liidu õiguse kohaldamisel ilmnenud väidetavate rikkumiste ja haldusomavoli uurimist seoses Pegasuse ja samaväärse salajälgimiseks mõeldud nuhkvara kasutamisega[5],

– võttes arvesse komisjoni ja komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 12. novembri 2025. aasta ühisteatist „Euroopa demokraatia kaitsekilp: tugevate ja vastupanuvõimeliste demokraatlike riikide võimestamine“ (JOIN(2025)0791),

– võttes arvesse komisjoni ja komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 5. juuni 2025. aasta ühisteatist „Euroopa Liidu rahvusvaheline digistrateegia“ (JOIN(2025)0140),

– võttes arvesse oma 13. novembri 2025. aasta resolutsiooni inimõiguste kaitsjate piiriülese represseerimise vastumeetmete kohta[6],

– võttes arvesse oma 21. jaanuari 2026. aasta resolutsiooni, mis käsitleb karistamatuse vastu võitlemist ELi sanktsioonide, sealhulgas kogu maailmas rakendatava inimõiguste rikkujate vastase ELi sanktsioonirežiimi (ELi Magnitski akt) kaudu[7],

– võttes arvesse oma 9. märtsi 2022. aasta resolutsiooni, mis käsitleb välissekkumist kõigisse Euroopa Liidu demokraatlikesse

---

3 ELT L 277, 27.10.2022, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.
4 ELT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.
5 ELT C, C/2024/494, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.
6 Vastuvõetud tekstid, P10_TA(2025)0258.
7 Vastuvõetud tekstid, P10_TA(2026)0015.

protsessidesse, sealhulgas desinformatsiooni[8],

– võttes arvesse oma 1. juuni 2023. aasta resolutsiooni, mis käsitleb välissekkumist kõigisse Euroopa Liidu demokraatlikesse protsessidesse, sealhulgas desinformatsiooni[9],

– võttes arvesse Euroopa demokraatia kaitse erikomisjoni tööd,

– võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalpolitsei Organisatsiooni (INTERPOL) põhikirja, eelkõige selle artiklit 2, mis kohustab organisatsiooni tegutsema inimõiguste ülddeklaratsiooni vaimus,

– võttes arvesse G7 juhtide 17. juuni 2025. aasta avaldust piiriülese represseerimise kohta ja 2025. aasta veebruaris peetud G7 mitut sidusrühma hõlmavat dialoogi piiriülese represseerimise kohta,

– võttes arvesse G7 välisministrite 19. aprilli 2024. aasta kohtumise kommünikeed üleilmsete probleemide lahendamise ja partnerluste edendamise kohta,

– võttes arvesse Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee resolutsiooni 2509 (2023) ja soovitust 2257 (2023) „Transnational repression as a growing threat to the rule of law and human rights“ (Piiriülesed repressioonid kui kasvav oht õigusriigile ja inimõigustele),

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi liidu välispoliitika peadirektoraadi 2025. aasta juuni uuringut „Inimõiguste kaitsjate piiriülene represseerimine. Mõju kodanikuühiskonna tegutsemisruumile ja vastuvõtvate riikide vastutus“[10],

– võttes arvesse Euroopa Parlamendi liidu välispoliitika peadirektoraadi 2026. aasta jaanuari uuringut „Piiriüleste repressioonide toimepanijad ja meetodid ning võimalikud vastustrateegiad“[11],

– võttes arvesse Ühendkuningriigi parlamendi inimõiguste ühiskomitee

---

8 ELT C 347, 9.9.2022, lk 61.

9 ELT C, C/2023/1226, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1226/oj.

10 Euroopa Parlament, liidu välispoliitika peadirektoraat, välispoliitika analüüsi- ja toe üksus, „Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host countries“, august 2025, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/754475/EXPO_STU(2025)754475_EN.pdf.

11 Euroopa Parlament, liidu välispoliitika peadirektoraat, välispoliitika analüüsi ja toe üksus, „Perpetrators and methods of transnational repression and possible counter-strategies“, jaanuar 2026, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/775286/EXAS_STU(2026)775286_EN.pdf.

2024.–2025. aasta istungjärgu seitsmendat aruannet „Transnational repression in the UK“ (Piiriülesed repressioonid Ühendkuningriigis),

– võttes arvesse Saksamaa siseministeeriumi 2025. aasta juunis avaldatud aastaaruannet „Verfassungsschutzbericht 2024“ (Põhiseaduse kaitse 2024. aasta aruanne),

– võttes arvesse kodukorra artiklit 55,

– võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A10-0142/2026),

A. arvestades, et piiriülene represseerimine on tahtlik, süstemaatiline, sihipärane ja repressiivne tava, mille puhul režiimide või nende liitlaste tegevus ulatub riigipiiridest kaugemale ja toimub väljaspool nende territoriaalset jurisdiktsiooni eesmärgiga hirmutada, ähvardada, vaigistada, sundida, kontrollida või kahjustada mis tahes muul viisil välismaal elavaid üksikisikuid või rühmi või nende pereliikmeid või nende tugivõrgustikke, kasutades mitmesuguseid füüsilisi, psühholoogilisi, digitaalseid, õiguslikke, halduslikke ja muid vahendeid ning rikkudes sellega põhiõigusi; arvestades, et piiriülese represseerimise sihtmärgiks on ka tuhanded demokraatiameelsed isikud, kes on sunnitud oma päritoluriigist põgenema riigisisese represseerimise tõttu;

B. arvestades, et EL rajaneb sellistel väärtustel nagu inimväärikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdsus, õigusriik ja inimõiguste austamine;

C. arvestades, et piiriülese represseerimisega õõnestatakse neid alusväärtusi, manipuleeritakse avalikku arutelu ning rikutakse põhiõigusi ja rahvusvahelist õigust ja nõrgestatakse ELi ja liikmesriikide suveräänsust ja julgeolekut; arvestades, et inimõiguste rikkumise sagenemisega päritoluriikides kaasneb tihti piiriülese represseerimise suurenemine välismaal;

D. arvestades, et ELi liikmesriikide territooriumil toimuv piiriülene represseerimine on osa laiemast välissekkumise strateegiast, mille eesmärk on nõrgestada demokraatlikke institutsioone ja ühiskondi ning tungida otseselt liidu demokraatlikku siseruumi, vaigistades kriitilisi hääli, lõhestades kogukondi ning tekitades hirmu ja õhutades enesetsensuuri ning kahjustades samal ajal ka liidu välistegevust ELis elavate üksikisikute võimaluste piiramise kaudu seista demokraatia, inimõiguste ja vastutuse võtmise eest kolmandates riikides;

E. arvestades, et piiriülene represseerimine võib kujutada endast inimsusevastast kuritegu Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi artikli 7 punkti h[12] tähenduses, võttes arvesse selliste

12 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/2024-05/Rome-Statute-eng.pdf

tegude süstemaatilist ja laiaulatuslikku olemust;

F. arvestades, et kõikidel ELis elavatel inimestel, olenemata nende etnilisest või rahvuslikust päritolust, on ELi õiguse alusel võrdsed õigused ja kaitse, sealhulgas Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tagatud õigused; arvestades, et pädevad riiklikud ja ELi ametiasutused peavad tagama ja toetama kõigi ELis elavate inimeste isiklikud õigused; arvestades, et piiriülene represseerimine eeldab konkreetseid ohvrikeskseid meetmeid, et kõrvaldada olemasolevad kaitselüngad; arvestades, et piiriülese represseerimise käsitlemine peamiselt julgeoleku- või välissekkumise probleemina võib varjata selle muid mõõtmeid, vähendada reageerimise tulemuslikkust ning jätta piiriülesest represseerimisest mõjutatud isikud ja kogukonnad piisava kaitseta;

G. arvestades, et välisriikide osalejad on ELi liikmesriikides elavaid üksikisikuid ja rühmi piiriüleselt represseerinud; arvestades, et piiriülene represseerimine mõjutab liikmesriike eri määral ning nende teadlikkuse tase, institutsiooniline valmisolek ja kaitsemehhanismide olemasolu on erinevad; arvestades, et toimepanijad tegutsevad piiriüleselt ja kasutavad selliseid riikide õigus- ja institutsioonilistes raamistikes esinevaid erinevusi ära, vähendades seeläbi üksikute riiklike meetmete tulemuslikkust;

H. arvestades, et piiriülene represseerimine hõlmab mitmeid poliitikavaldkondi ja seetõttu on vajalik täiendav koordineerimine; arvestades, et piiriülese represseerimisega seoses kasutatakse sageli taktikaliselt ära asutuste ja üksuste vahele jäävaid halle tsoone;

I. arvestades, et liikmesriikidel on oluline roll piiriülese represseerimise ennetamisel ja uurimisel ning sellele tulemuslikult reageerimisel; arvestades, et riikide erinevad käsitused ja liikmesriikidevahelise koordineerimise puudumine kahjustavad liidu võimet piiriülest represseerimist tulemuslikult ja järjepidevalt tuvastada, ennetada ja tõkestada ning need käsitused on piiriülese represseerimise käsitlemiseks ebapiisavad; arvestades, et selline killustatus võib tegelikult suurendada asjaomaste üksikisikute ja kogukondade ebakindlust, sealhulgas suurendada nende haavatavust, nähtavust või vastuvõtlikkust päritoluriikide avaldatava surve suhtes; arvestades, et parem koordineerimine ELi tasandil peaks toetama ja täiendama liikmesriikide pädevust riikliku julgeoleku vallas;

J. arvestades, et viimase kümne aasta jooksul kogutud andmed tõendavad piiriülese represseerimise juhtumite arvu, geograafilise ulatuse ja keerukuse pidevat suurenemist; arvestades, et piiriülese represseerimisega seotud osalejate arv on samuti suurenenud ja nende olemus on eripalgelisem, kuna represseerimine on sageli delegeeritud sellistele käsilastele nagu organiseeritud kuritegelikud rühmitused, endised luureohvitserid ja küberosalised, sealhulgas ELi

liikmesriikides, mistõttu on piiriüleses represseerimises osalemist lihtsam maha salata, seda on keerulisem tuvastada ja selle toimepanijaid on raskem vastutusele võtta;

K. arvestades, et piiriülese represseerimise käigus kasutatakse sageli ära vastuvõtva riigi haldus-, rahandus- ja rändesüsteemide korrapärast toimimist, sealhulgas nõuetele vastavuse tagamisel põhinevat finantskontrolli, rangeid dokumenteerimisnõudeid ja killustatud andmetöötlustavasid; arvestades, et selle tulemusena võib tekkida oht, et toimepanijad kasutavad ELi institutsioonide ja liikmesriikide struktuure ära isegi juhul, kui ELi organitel ja liikmesriikidel sellist kavatsust ei ole ja nad ei tee represseerivate riikidega otsest koostööd; arvestades, et piiriülese represseerimise käsitlemine eeldab seetõttu ELi ja riikide sisemiste menetluste kontrollimist, et vältida nende ärakasutamist represseerimise eesmärgil;

L. arvestades, et piiriülese represseerimise sihtmärgiks olevad üksikisikud ja kogukonnad on ka olulised esmased reageerijad, kellel on ainulaadsed teadmised repressiivsetest taktikatest, käsilaste võrgustikest ja muutuvatest ohuteguritest; arvestades, et seetõttu on tähendusrikas koostöö mõjutatud kogukondadega hädavajalik toimiva ennetustöö, varajase hoiatamise ja vastupidavate vastustrateegiate väljatöötamise jaoks;

M. arvestades, et piiriülene represseerimine avaldab tõsist ja püsivat mõju inimõiguste kaitsjatele, ajakirjanikele, juristidele ja poliitilistele aktivistidele ning nende pereliikmetele;

N. arvestades, et seda kirjeldatakse sageli ekslikult kui üksikute juhtumite jada, mitte kui tervete kogukondade vastu suunatud alalist strateegiat; arvestades, et füüsilise vägivalla või ilmse ahistamise puudumist ei tohiks võrdsustada turvalisuse või vabadusega, kuna vaigistamine, hirmutamine, traumatiseerimine ja killustamine on sageli piiriülese represseerimise kavandatud tulemused; arvestades, et piiriülese represseerimise kumulatiivse mõju tõttu ei ole vajalik mitte üksnes viivitamatu kaitse, vaid ka juurdepääs tõhusatele õiguskaitsevahenditele ja hüvitamisele; arvestades, et isegi kui ohvrid võidavad kohtuasja, on hüvitis sageli sümboolne, selle maksmine viibib või see jääb üldse välja maksmata;

O. arvestades, et piiriülene represseerimine mõjutab üksikisikuid erinevalt olenevalt nende soost, seksuaalsest sättumusest, rassilisest, etnilisest või usulisest taustast ja sotsiaalmajanduslikust olukorrast; arvestades, et läbipõimunud diskrimineerimise vormid ja struktuurne ebavõrdsus nii päritoluriikides kui ka vastuvõtvates riikides võivad piiriülese represseerimise negatiivset mõju suurendada; arvestades, et naised seisavad silmitsi piiriülese represseerimise erivormidega, mis võivad avalduda nende identiteedi vastu suunatud seksualiseeritud ja seksistlikes digirünnakutes, mille eesmärk on

neid hirmutada, diskrediteerida ja takistada neid aktiivselt tegutsemast ja mille puhul järgitakse veebis toimuva soolise väärkohtlemise ja ahistamise üldist mustrit, ning arvestades, et ka LGBTIQ+ kogukonna liikmed on ebaproportsionaalselt sageli sellise tegevuse sihtmärgiks;

Piiriülese represseerimise suundumused, vormid ja meetodid

P. arvestades, et piiriülene represseerimine ei ole oma olemuselt uus nähtus, kuid see on pidevas muutumises ja toimub keerulises kontekstis, mida iseloomustab inimõiguste olukorra halvenemine, põhivabaduste ja kodanikuühiskonna tegutsemisruumi piiramine ning teatavate autoritaarsete režiimide üha jõulisem käitumine;

Q. arvestades, et füüsiline piiriülene represseerimine hõlmab sihipäraseid tapmisi, inimröövе, vägivalda, sunniviisilisi tagasisaatmisi, sunniviisilist kadumist, väljasaatmist ja vara vastu suunatud rünnakuid; arvestades, et aastatel 2014–2025 registreeris Freedom House 107 sihtriigis 1375 otsest füüsilise represseerimise juhtumit;

R. arvestades, et teatavad režiimid kasutavad teadaolevalt ähvardamist või maksavad kaasajooksikutele avalikes protestides osalejate registreerimise või ELis teisitimõtlejate järele luuramise eest ning kahjustavad sellega otseselt põhiõiguste kasutamist;

S. arvestades, et praegusel digiajastul arendavad autoritaarsed režiimid digitaalse piiriülese represseerimise eesmärgil üha keerukamat suutlikkust; arvestades, et digitaalne piiriülene represseerimine hõlmab veebiahistamist, otseseid ähvardusi, doksimist, häkkimist, küberründe id, desinformatsioonikampaaniaid, laimutegevust ja vaenu õhutamist teisitimõtlejate vastu nende elukohariigis, sealhulgas tehisintellekti abil, ning nuhkvara ja muu jälgimistehnoloogia kasutamist välismaal viibivate isikute jälgimiseks, profileerimiseks, hirmutamiseks ja vaigistamiseks; arvestades, et selliseid tavasid on sageli raske kindlaks teha ja need ei ületa tihti traditsioonilise kriminaalkaristuse kohaldamise piiri; arvestades, et need tavad on eriti kahjulikud, kuna internetiplatvormidel ja digitaalmeedial võib olla suur isiklik ja tööalane tähtsus isikute jaoks, kes on olnud sunnitud poliitilise tagakiusamise tõttu oma riigist lahkuma; arvestades, et tehisintellekti esilekerkimine on eksponentsiaalselt suurendanud piiriülese represseerimise ulatust ja mõju, sealhulgas võimaldades ametiasutustel teha näotuvastust, käitumise analüüsi ja reaalajas andmetöötlust; arvestades, et digitaalseid ohte kodanikuühiskonnale peetakse inimõiguste rikkumisteks; arvestades, et sotsiaalmeediaettevõtetel ja veebiplatvormidel on inimõiguste kaitsjate ja aktivistide veebikeskkonna kujundamisel oluline roll; arvestades, et toimivate kiirreageerimismehhanismide puudumine doksimise ja sihipärase veebiahistamise vastu võitlemiseks seab

kaitsjad suuremasse hirmutamise, jälgimise ja edasise piiriülese represseerimise ohtu; arvestades, et digiteenuste määrusega nähakse ette meetmed, mis võimaldavad käsitleda piiriülese represseerimise aspekte, eelkõige seoses koordineeritud ahistamise ja desinformatsiooniga;

T. arvestades, et digiteenuste pakkujad, sotsiaalmeedia- ja muud veebiplatvormid, eraõiguslikud nuhkvaratootjad ja muud tehnoloogiaettevõtted on vahel piiriülest represseerimist soodustanud; arvestades, et selliseid peavooluplatvorme nagu WeChat, Telegram, Facebook, X ja muid kasutatakse protestidel osalevate või muul viisil oma arvamust avaldavate teisitimõtlejate jälgimiseks; arvestades, et jälgimistehnoloogiat turule viivatel ettevõtetel on kohustus hoida ära selle ebaseaduslik kasutamine poliitilistel eesmärkidel;

U. arvestades, et pahatahtlikud välisosalejad kuritarvitavad seadmetes olevaid avatud turvaauke, et tungida isiklikku või ametialasesse suhtlusse; arvestades, et viimastel aastatel on mitu juhtumit näidanud, et ELil ei ole vahendeid, et tõkestada nuhkvara sissetungimist seadmetesse; arvestades, et välismaised osalejad on kasutanud nuhkvara nii dissidentide kui ka ametiisikute jälgimiseks; arvestades, et inimõiguste kaitsjate üha laiahaardelisemat jälgimist tuleks käsitada piiriülese represseerimise vormi ehk jälgimisel põhineva survestamisena; arvestades, et nuhkvara kasutamine piiriülese represseerimise eesmärgil kujutab endast tõsist ohtu põhiõigustele, demokraatlikele protsessidele ja valimiste usaldusväärsusele;

V. arvestades, et survestamine käsilaste kaudu on laialt levinud ja eriti kahjulik piiriülese represseerimise vorm, mis hõlmab ähvardusi, ahistamist, kinnipidamist või päritoluriigis viibivate pereliikmete või nendega seotud isikute karistamist, samuti diasporaa ürituste või organisatsioonide kasutamist kogukonna liikmete jälgimiseks ja hirmutamiseks, põhjustades sellega suurt psühholoogilist kahju ja soodustades enesetsensuuri; arvestades, et survestamine käsilaste kaudu võib hõlmata ka diasporaa kogukondade liikmete sundimist viia riigi nimel läbi repressiivseid tegevusi, mis muudab nad ühtlasi nii piiriülese represseerimise ohvriks kui ka tööriistaks; arvestades, et osa diasporaa liikmeid on võimalik kasutada piiriülese represseerimise vahendina ka ilma, et neid selleks sunnitaks; arvestades, et on oluline paremini tuvastada selliseid isikuid diasporaa liikmete hulgas, kes võivad piiriülese represseerimise meetmete elluviimisega seotud olla;

W. arvestades, et oma taotluste usaldusväärsuse suurendamiseks võltsivad piiriülese represseerimise eest vastutavad riigiteenistused sageli süüdistusi, kujutades piiriülese represseerimise ohvreid kuritegude toimepanijatena; arvestades, et piiriülese represseerimise toimepanijad kasutavad üha enam tagaselja kohtuprotsesse, massilisi

kriminaalmenetlusi, vara konfiskeerimist ja sugulaste hirmutamist vahenditena teisitimõtlejate represseerimiseks välismaal, takistades seeläbi rahvusvahelist reisimist ja turvalist tagasipöördumist, piirates omandiõigusi ja avaldades kaudset survet riiki jäänud pereliikmete kaudu; arvestades, et jurisdiktsiooniliste piirangute ja selliste tavade eksterritoriaalse iseloomu tõttu on vastuvõtvatel riikidel eriti keeruline käsilaste kaudu survestamist ennetada ja dokumenteerida ning selle eest vastutusele võtta, mis omakorda suurendab oluliselt ohvrite vastumeelsust juhtumitest teatada;

X. arvestades, et piiriülese represseerimisega tegelevad riigid kuritarvitavad sageli rahvusvahelise ja õigusliku koostöö mehhanisme, sealhulgas väljaandmistaotlusi ja teabenõudeid, andmevahetusmehhanisme, vastastikuse õigusabi osutamist, rahapesuvastase töökonna rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise ning küberjulgeoleku raamistikke, samuti nende rakendamisega seoses kasutatavaid INTERPOLi hoiatusteateid või märgukirju, et leida, pidada kinni või saata üksikisikuid poliitilistel põhjustel sunniviisiliselt tagasi, legitimeerides seeläbi repressiivseid režiime vaatamata sellele, et poliitiline väärkasutamine on rahvusvahelise õiguse kohaselt selgetelt keelatud; arvestades eelkõige seda, et INTERPOLi lillad ja hõbedased hoiatusteated on kavandatud operatiivvahenditeks, mis ei paku asjaomastele isikutele individuaalseid õiguskaitse- ega läbivaatamisvõimalusi, mis soodustab nende kuritarvitamist piiriülese represseerimise olukorras; arvestades, et INTERPOLi andmete, sealhulgas punaste hoiatusteadete ja märgukirjade jagamine võib autokraatlike osalejate sihtmärgiks olevad isikud suurde ohtu seada; arvestades, et INTERPOLi punaste hoiatusteadete ja märgukirjade arv on viimase kümne aasta jooksul järsult suurenenud ning see on peamine vahend, mida piiriülese represseerimise toimepanijad kasutavad;

Y. arvestades, et toimepanijariigid kasutavad piiriülese represseerimise halduslikke ja liikuvusega seotud vorme diplomaatiliste või konsulaaresinduste tehtava järelevalve ja survestamise kaudu, sealhulgas passide kehtetuks tunnistamise või pikendamisest keeldumise, konsulaarteenuste osutamisest keeldumise, kodakondsuse tühistamise kaudu, sundides sellega üksikisikuid konsulaarasutustega suhtlema või takistades reisimist; arvestades, et konsulaarteenuste osutamisest keeldumine ei mõjuta mitte ainult inimõiguste kaitsjaid ja poliitilisi aktiviste, vaid ka nende perekondi;

Z. arvestades, et finantsalane piiriülene represseerimine hõlmab rahapesuvastase töökonna rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise standardite väärkasutamist, et levitada valesüüdistusi ning põhjustada nõuete täitmise nõudega seotud kontode külmutamine ja pangateenustele juurdepääsu keelamine, arvestades, et selliste tavade järgimisega jäetakse mõjutatud isikud ja organisatsioonid ilma rahalistest vahenditest ja finantsteenustest ning seatakse ohtu nende elatusvahendid ning ühiskondlik ja

poliitiline tegevus; arvestades, et Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Amet on ELi oluline kaitseasutus, mis peab välja töötama kiirreageerimismehhanismid selliste kuritarvituste vastu nagu varade külmutamine ja kontode sulgemine ning kehtestama ranged piirangud andmete jagamisele represseerimisi toimepanevate riikidega;

AA. arvestades, et toimepanijariigid ja nende toetajad võivad kasutada haldusmenetlusi mõjuvahendina, eriti juhul, kui on vaja juurdepääsu päritoluriigi väljastatud dokumentidele või kui tõlke kasutatakse ohvrite hirmutamiseks või survestamiseks;

Toimepanijad, koostöö ja käsilased

AB. arvestades, et Euroopa Parlamendi tellitud uuringute ja sõltumatute andmekogude kohaselt on piiriülene represseerimine üleilmne nähtus, millega on Freedom House'i uuringu andmetel maailmas seotud vähemalt 25 % valitsustest ning seejuures on ohus hinnanguliselt 3,5 miljonit inimest ja neid juhtumeid on dokumenteeritud rohkem kui 100 riigis; arvestades, et piiriülese represseerimise toimepanijad on enamasti autoritaarsed režiimid; arvestades, et piiriüleseid represseerimisi panevad Euroopas ja kogu maailmas toime eelkõige Venemaa, Hiina, Iraan ja Valgevene;

AC. arvestades, et Euroopa Parlamendi tellitud uuringud näitavad, et enamiku dokumenteeritud piiriülese represseerimise juhtumite puhul on tegemist päritolu- ja vastuvõtvate riikide vahelise koostööga või nõrga õigusriigi keskkonna ärakasutamisega, sealhulgas väljaandmismenetluste, õiguskaitsealase koostöö ja rahvusvaheliste organisatsioonide väärkasutamise kaudu;

AD. arvestades, et piiriülene represseerimine on sageli piirkondlikult koondunud, mis viitab toimepanijariikide ja nende toetajate vahelistele mitteametlikele või ametlikele koostööraamistikele ning ühistele tavadele, sealhulgas pagulaskogukondade ning ELi kodanike ja üksuste vastu suunatud repressioonide vastastikusele rakendamisele;

AE. arvestades, et Venemaa on üks agressiivseimaid piiriülese represseerimise toimepanijaid maailmas ning võrreldes teiste päritoluriikidega langeb tema arvele kõige rohkem dokumenteeritud juhtumeid ELis, ta käsitleb poliitilist väljarännet strateegilise ohuna ja kasutab selliseid meetodeid nagu mõrvad, mõrvakatsed, digitaalne jälgimine, ahistamine, inimröövikatsed, küberründed, vaenulikud luureoperatsioonid, väljapressimine, laimukampaaniad, diasporaa kogukondade hirmutamine, häbimärgistamine, tagaselja kohtumenetlused, käsilaste kaudu survestamine, pereliikmete ähvardamine ning rahvusvaheliste õigus-, finants-, küberjulgeoleku- ja õiguskaitsealase koostöö mehhanismide süstemaatiline relvana kasutamine ning ELi seadusandjate ähvardamine; arvestades, et

Venemaa arvele langeb ebaproportsionaalselt suur osa INTERPOLi punastest hoiatusteadetest kogu maailmas, mis ületab oluliselt teiste riikide võrreldava kasutuse; arvestades, et Venemaa tugineb kolmandate riikidega sõlmitud kahepoolsetele õiguskaitseasutuste koostöö lepingutele, et hõlbustada oma kodanike suhtes esitatud väljaandmistaotluste täitmist välismaal; arvestades, et Venemaa luureteenistused on viinud enamasti Venemaa diasporaa ja poliitiliste vastaste vastu suunatud palgamõrvade ja muu terroristliku tegevuse läbiviimiseks veebiplatvormide (sageli Telegrami) kaudu läbi värbamiskampaaniaid; arvestades, et Venemaa kasutab piiriülese represseerimise läbiviimiseks käsilasi, sealhulgas Wagneri gruppi, Tšetšeenia surmaeskadrone, kultuuriasutusi ja mõnel juhul Venemaa õigeusu kirikuga seotud struktuure;

AF. arvestades, et Valgevene tegeleb piiriülese represseerimisega murettekitavas ulatuses, sealhulgas ELi territooriumil, eelkõige füüsilise vägivalla, INTERPOLi mehhanismide väärkasutamise, reisidokumentide väljastamisest keeldumise, nuhkvara kasutamise ja survestavate konsulaartavade, sunniviisilise tagasitoomise, vara arestimise ja hirmutamise kaudu; arvestades, et Valgevene kasutab INTERPOLi punaste hoiatusteadete süsteemi paguluses viibivate poliitiliste oponentide vastu, ning on võtnud sihikule diasporaa ja teisitimõtlejad, sealhulgas need, kes elavad ELis, kasutades selleks kohtumenetlusi, eelkõige tagaselja peetavaid kohtumenetlusi, ja käsilaste kaudu survestamist;

AG. arvestades, et Hiina viib läbi maailma kõige ulatuslikumat ja süstemaatilisemat piiriülese represseerimise kampaaniat ning kasutab selleks tihedat eksterritoriaalset infrastruktuuri, sealhulgas välismaal tegutsevad riigiga seotud üksused, välismaal asuvad politseijaoskonnad, diasporaa, akadeemilised organisatsioonid, üliõpilasühendused, meediakanalid ja digivõrgustikud, et tuvastada, jälgida, hirmutada ja survestada diasporaa kogukondade liikmeid ja nende partnereid jälgimise, ahistamise, juriidilise ja rahalise survestamise, INTERPOLi mehhanismide väärkasutamise, sunniviisilise tagasisaatmise ja pereliikmete hirmutamise teel; arvestades, et Hiina kasutab Euroopa üksikisikute ja üksuste vastu sunnimeetmeid; arvestades, et inimõiguste kaitsjate teadete kohaselt tegutsevad Euroopas varjatult Hiina politseijaoskonnad ja käsilased, kelle tegevuseks puudub õiguslik alus ja mis võimaldab jälgimist ja sunniviisilist tagasisaatmist, sealhulgas sugulaste ähvardamise ja mõnel juhul inimröövide kaudu; arvestades, et Hiina ametivõimud survestavad akadeemilisi ringkondi lõpetama tundlikuks peetavad teadusuuringud, sealhulgas tarneahelate ja sunniviisilise töö või Tiibeti ja Taiwani kohta, ning sunnivad kunstnikke Taiwaniga seotud üritusi tühistama; arvestades, et Hiina on selliste jälgimissüsteemide, nuhkvara ja andmepõhiste politseitöö vahendite peamine eksportija, mida teised autoritaarsed režiimid kasutavad oma diasporaa kogukondade jälgimiseks ja hirmutamiseks välismaal; arvestades, et Hongkongi 2020. aasta riikliku julgeoleku seadusega ja 2024. aasta

riikliku julgeoleku kaitsmise määrusega kehtestatakse eksterritoriaalne jurisdiktsioon ja neid mõlemaid on kasutatud piiriülese represseerimise läbiviimiseks, sealhulgas Euroopa poliitikuid süüdistuse esitamise ja väljaandmisega ähvardades ning andes välja ELis elavate aktivistide ja akadeemikute vahistamismäärusi ja pakkudes nende tabamiseks pearaha; arvestades, et ELi Hiina ja Hongkongiga sõlmitud väljaandmiskord tekitab väga suurt muret;

AH. arvestades, et Iraan on pikka aega tegelenud välismaal asuvate oletatavate vastaste jälitamisega ja tegeleb piiriülese represseerimisega ELis, kusjuures neid operatsioone juhitakse riigi kõrgeimatest ametiasutustest ning neid viivad täide luureministeerium ja islami revolutsiooniline kaardivägi, sealhulgas selle eriharu Quds Force, kasutades selliseid taktikaid nagu mõrvad, röövimised, sunniviisiline kadumine, usutavad vägivallaähvardused, digitaalne piiriülene represseerimine ning repressioonide toimepanemise delegeerimine organiseeritud kuritegelikele rühmitustele ja muudele käsilastele, mis hõlmab muu hulgas ajakirjanike ja teisitimõtlejate hirmutamist, küberseiret, Iraanis viibivate sugulaste survestamist ning opositsiooniliikmete vastu suunatud dokumenteeritud mõrva- ja inimröövikatseid Euroopa territooriumil; arvestades, et sellise tegevusega ohustatakse avalikku julgeolekut ja rikutakse põhiõigusi;

AI. arvestades, et kogu maailmas rakendatav inimõiguste rikkujate vastane ELi sanktsioonirežiim (ELi Magnitski akt) on oluline vahend meetmete võtmiseks üksikisikute ja üksuste suhtes, kes vastutavad inimõiguste tõsise rikkumise ja kuritarvituse eest kogu maailmas, sealhulgas nende suhtes, kes on seotud piiriülese represseerimisega; arvestades, et selle tulemuslik ja järjepidev kasutamine võib aidata kaasa heidutusele, vastutusele võtmisele ja põhiõiguste kaitsele;

AJ. arvestades, et ELis puuduvad praegu piiriülese represseerimise ühtne määratlus, ulatuslikud andmekogumismehhanismid ning kogu ELi hõlmav koordineeritud institutsiooniline käsitus piiriülese represseerimise vastu võitlemiseks; arvestades, et need elemendid puuduvad ka väljaspool ELi, mis muudab ennetamise, tuvastamise ja toimivate poliitikameetmete võtmise problemaatiliseks;

AK. arvestades, et paljud piiriülese represseerimise vormid on oma varjatud olemuse tõttu ametlikus statistikas harva kajastatud; arvestades, et piiriülesest represseerimisest teatatakse liiga vähe, sealhulgas ELis, kuna piiriülese represseerimise sihtmärgiks olevad isikud kardavad sageli kättemaksu oma pereliikmete vastu või ei usalda ametivõime oma varasema kogemuse tõttu autoritaarsetes tingimustes; arvestades, et teatamist takistavad ka õiguskaitse- ja haldusasutuste töötajate vähene teadlikkus ja väljaõpe, kättesaadavate ja traumatundlike teatamismehhanismide puudumine, keelebarjäärid ning pikaajalise hirmutamise, jälgimise ja

ahistamise kumulatiivne psühholoogiline mõju; arvestades, et paljud piiriülese represseerimise ohvrid hoiduvad ka kuritarvitamisest teatamast, kuna kohalike õiguskaitseasutuste tegevus ei ole usaldusväärne või ohvrid kardavad, et teevad olukorra veelgi halvemaks; arvestades, et selline struktuurne teatamata jätmine tekitab piiriülese represseerimise sihtmärgiks olevate ohvrite ja kogukondade jaoks kaitselünga, õõnestab tõenditel põhinevat poliitikakujundamist ja vastutust ning toetab toimepanijariikide jätkuvat piiriülese represseerimise kasutamist, kuna paljastamise või tagajärgede oht on väike;

AL. arvestades, et paljud ELi vastuvõtvad riigid ei suuda piiriüleserepresseerimisega allpool kriminaalläve võidelda ega seda registreerida;

AM. arvestades, et praeguses Euroopa demokraatia kaitsekilbi ettepanekus piiriülest represseerimist ei mainita;

Piiriülese represseerimise ühtne määratlus ELis

1. on seisukohal, et piiriülene represseerimine on suur ja sagenev oht demokraatiale ning raske inimõiguste rikkumise ja välissekkumise vorm, mis õõnestab demokraatlikku valitsemistava, õigusriiki, põhiõigusi ning vastuvõtvate riikide suveräänsust ja julgeolekut ja nende suutlikkust tagada nende territooriumil elavate inimeste kaitse; rõhutab, et need suundumused tõenäoliselt süvenevad rahvusvaheliste normide nõrgenemise ja kiirete tehnoloogiliste muutuste tõttu, mis vähendavad ka sellise tegevuse läbiviimise kulusid;

2. mõistab kõige karmimal viisil piiriülese represseerimise ja välissekkumise hukka, sealhulgas need juhtumid, mis on pandud toime ELi liikmesriikides; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tunnistama, et piiriülene represseerimine on vastuvõetamatu ja ebaseaduslik tava, mida kasutavad eelkõige autoritaarsed režiimid, ning rakendama täisleppimatuse põhimõtet, mis nõuab otsustavat, koordineeritud ja terviklikku käsitust ELi territooriumil toimuva piiriülese represseerimise mis tahes vormi suhtes;

3. on seisukohal, et piiriülese represseerimise selge määratluse puudumine põhjustab teatamata jätmist, piirab toimivate poliitikameetmete võtmist ja takistab aruandlusvahendite, sealhulgas sanktsioonimehhanismide kasutamist; kutsub seetõttu komisjoni, nõukogu ja liikmesriike üles leppima kokku piiriülese represseerimise ELi ühise määratluse, mis tugineb käesolevas ja Euroopa Parlamendi varasemates raportites esitatud määratlusele, ja integreerima selle määratluse süstemaatiliselt kõikidesse ELi poliitikavaldkondadesse ja vahenditesse, sealhulgas välistegevusse, justiits- ja siseküsimustesse, digipoliitikasse, finantsmäärusesse ja sanktsioonide raamistikesse, et vältida ELi õigus- ja haldusraamistike

väärkasutamist repressiivsetel eesmärkidel; nõuab tungivalt, liikmesriigid kodifitseeriksid piiriülese represseerimise oma riigisisestes õigusaktides;

4. määratleb piiriülest represseerimist kui riikide, sealhulgas repressiivsete või autoritaarsete režiimide, riigiga seotud üksuste või riigi mõju või surve all olevate üksuste või nende käsilaste tahtlikku tegevust või ähvardusi, mille eesmärk on kaitsta või edendada oma huve, tegutsedes oma piiridest väljaspool, et välismaal elavaid üksikisikuid või rühmi või neid toetavaid võrgustikke ja nende pereliikmeid hirmutada, ähvardada, vaigistada, survestada kontrollida või neile mis tahes muud kahju tekitada;

5. märgib murega, et piiriülese represseerimise sihtmärkide hulka kuuluvad paljud üksikisikud ja rühmad, sealhulgas teisitimõtlejad, ajakirjanikud, aktivistid, akadeemikud ning diasporaa liikmed ja nende perekonnad; tunnistab, et piiriülese represseerimise ulatus on suurem kui üksnes diasporaad ning on suunatud ka ohvreid kaitsvate või abistavate organisatsioonide ja isikute vastu, sealhulgas nende vastu, kellel puudub riiklik seos represseeriva riigiga; väljendab tõsist muret kodanikuühiskonna tegutsemisruumi ahenemise ja eksiilis elavate kogukondade vaigistamise pärast, kuna nende hääl on inimõiguste olukorra ja kuritarvitamise dokumenteerimiseks väga oluline;

6. rõhutab, et piiriülene represseerimine hõlmab mitmesuguseid pidevalt laienevaid sunniviisilisi tavasid, sealhulgas, kuid mitte ainult:

   a) füüsiline piiriülene represseerimine, nagu sihipärased tapmised, inimröövid, vägivald, sunniviisiline tagasisaatmine, sunniviisiline kadumine, väljasaatmine ja vara vastu suunatud rünnakud;

   b) õiguslik ja halduslik kuritarvitamine – sealhulgas konsulaarteenuste väärkasutamine, väljaandmine ja vastastikuse õigusabi menetlused – tagaselja süüdistuste esitamine, rahvusvaheliste teatamissüsteemide kuritarvitamine, varade külmutamine ning pangandus- ja finantsteenustele juurdepääsu piiramine, alusetud kriminaalsüüdistused, valikuline süüdistuse esitamine, ilma mõjuva põhjuseta lubade, litsentside või heakskiitude andmisest keeldumine või meelevaldsed trahvid või karistused;

   c) mittefüüsilised survestamismeetodid, nagu digitaalne jälgimine, ähvardamine, hirmutamine, digitaalne ahistamine, nuhkvara tehnoloogiate väärkasutamine, häkkimine, väljapressimine, terrorismis või riigi julgeoleku kahjustamises süüdistamine, sugulaste ahistamine ja kaudne survestamine, sealhulgas diplomaatiliste või konsulaaresinduste, organiseeritud kuritegelike võrgustike, erasektori osalejate või välismaal tegutsevate riigiga seotud üksuste kaudu;

7. rõhutab, et piiriülene represseerimine mõjutab praegu liikmesriike erineval määral ning nende teadlikkus, institutsiooniline valmisolek ja kaitsemehhanismide tase on erinev; rõhutab siiski, et kuna toimepanijad tegutsevad piiriüleselt ja kasutavad ära riiklike süsteemide vahelisi erinevusi, ei saa piiriülesele represseerimisele tulemuslikult reageerida eraldiseisvate riiklike meetmetega ning seetõttu on vaja kõigi liikmesriikide osalemist ja valmisolekut koordineeritud ELi raamistikus;

ELi koordineerimise, andmekogumise ja institutsioonilise reageerimise tugevdamine

8. rõhutab, et piiriülesest represseerimisest teatatakse väga harva, kuigi usaldusväärsete andmete kogumine on selle ulatuse hindamiseks hädavajalik; märgib, et piiriülese represseerimise sihtmärgiks olevad inimesed ei pruugi soovida vahejuhtumitest teatada, sest nad kardavad pereliikmetele kättemaksmist, ei usalda ametivõime varasema kogemuse tõttu autoritaarsetes tingimustes või neid takistab keelebarjäär;

9. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles looma koostöös asjaomaste ELi organitega, sealhulgas Europoliga, piiriülest represseerimist kajastava ELi andmekogumis-, seire- ja aruandlusmehhanismi, mis hõlmab juhtumeid ELis ja kogu maailmas, võimaldades avaliku sektori asutustel ja sidusrühmadel sellesse oma panus anda, ning mida komisjon ja liikmesriigid saavad kasutada, et töötada välja, täiustada ja hinnata oma piiriülese represseerimise vastu võitlemise poliitikat; rõhutab vajadust ühiste meetodite järele ja koostöö tagamise järele selles valdkonnas sarnaselt meelestatud partneritega; rõhutab, et teatamiskanalid peaksid olema mitmekeelsed ja nende töötajad traumateadlikud, tagades samal ajal tugeva andmekaitse ja konfidentsiaalsuse;

10. kutsub liikmesriike üles tagama, et piiriülese represseerimise komponenti sisaldavad kuriteod ja muud teod registreeritakse järjepidevalt kogu ELis ning et asjaomastel asutustel on vahendid piiriülese represseerimise mõõtme kindlakstegemiseks;

11. rõhutab vajadust tugeva krüpteerimise ja rangete kaitsemeetmete järele, tagamaks, et volitamata osalejad ei saaks nende kanalite kaudu jagatud teavet pealt kuulata, väärkasutada ega seda kätte saada ning et ohvrid ei puutuks kokku edasise ohuga;

12. rõhutab, et nende kanalite kaudu saadud teateid tuleks kiiresti hinnata ja vajaduse korral peaksid pädevad asutused võtma konkreetseid meetmeid, sealhulgas uurima ja tegema jõupingutusi, et teha kindlaks võimalikud sidemed välisluure esindajatega;

13. tunnistab kodanikuühiskonna olulist rolli piiriülese represseerimise kõige varjatumate vormide, sealhulgas digitaalse jälgimise, finantsrepressioonide, halduslikku ahistamise ja kaudse survestamise

dokumenteerimisel; rõhutab, et praegune andmete kogumine piiriülese represseerimise kohta põhineb endiselt peamiselt valitsusvälistel allikatel, millest paljud seisavad silmitsi tõsiste rahastamispiirangutega, mis muudab pakilisemaks vajaduse liikmesriikide ja ELi tasandi seiremehhanismide järele; kordab vajadust toetada kodanikuühiskonda, ajakirjanikke, rikkumisest teatajaid ja teisi, kes paljastavad neid mehhanisme ja piiriülese represseerimise juhtumeid, seades seejuures sageli ennast ise suurde ohtu;

14. kutsub liikmesriike üles hoidma tihedaid kontakte nende diasporaade liikmetega, kes on piiriülese represseerimise suhtes kõige vastuvõtlikumad; kutsub komisjoni üles andma liikmesriikidele suuniseid ja soovitusi selle kohta, kuidas kaitsta eksiilis olevaid riskirühmi;

15. kutsub liikmesriike üles pakkuma õiguskaitse-, kohtu-, finants-, küberturvalisuse, sisserände- ja varjupaigaasutustele erikoolitust piiriülese represseerimise tuvastamise ja sellele reageerimise kohta; kutsub liikmesriike üles kaasama mõjutatud kogukondi niisuguse koolituse kavandamisse ja läbiviimisse;

16. nõuab tungivalt tervikliku raamistiku loomist, et lahendada riikide meetmete killustatuse probleem ning tagada koordineerimine ja teabevahetus ELi institutsioonide ja asutuste, liikmesriikide, riiklike inimõiguste kaitse asutuste ja asjaomaste sidusrühmade vahel; rõhutab vajadust tugevdada teenistustevahelist koostööd ja struktureeritud poliitilist dialoogi, et tagada ELi järjepidev ja tulemuslik reageerimine;

17. kutsub liikmesriike üles määrama kindlaks piiriülese represseerimise riiklikud kontaktpunktid, mille ülesanne on koordineerida kõigil tasanditel asjaomaste asutuste tegevust;

18. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles hõlbustama korrapärast teabevahetust liikmesriikide vahel piiriülese represseerimise riiklike kontaktpunktide võrgustiku kaudu, mis võimaldab neil jagada kogemusi, suundumusi, häid tavasid ja saadud kogemusi; nõuab, et nende riiklike kontaktpunktide esindajaid kutsutaks korrapäraselt demokraatia vastupanuvõime Euroopa keskuse koosolekutele; kutsub liikmesriike üles tagama komisjonile süstemaatilise aruandluse riigi tasandi arengute kohta ja tugevdama riiklike meetmete koordineerimist, et tegeleda tulemuslikumalt piiriülese represseerimise piiriülese mõõtmega;

19. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles avaldama iga-aastase avaliku aruande ELi mõjutava piiriülese represseerimise kohta, hinnates suundumusi, mustreid ja tekkivaid riske, sealhulgas selliseid alateatatud vorme nagu digitaalne jälgimine, finantsrepressioonid, halduslik ahistamine ja kaudne survestamine;

20. kutsub komisjoni üles esitama ettepaneku Europoli ja Eurojusti volituste ajakohastamiseks, et võidelda tulemuslikumalt piiriülese represseerimise vastu; kutsub Europoli ja Eurojusti üles seadma prioriteediks ELi liikmesriikidevahelise tiheda koostöö ja teabevahetuse, et tegeleda piiriülese represseerimise probleemiga ja tagada parem teabevahetus, sealhulgas sihtotstarbeliste koolituste ja sihipärase piiriülese represseerimise ohtude hindamise kaudu;

21. kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ning Euroopa välisteenistust üles tugevdama koordineerimist olemasolevate ELi välispoliitika vahendite raames, et võidelda tulemuslikumalt piiriülese represseerimise vastu, sealhulgas suurendades ELi kohalolekut kolmandates riikides ja laiendades kontaktpunktide tegevust ELi delegatsioonides, et tõstatada piiriülese represseerimise juhtumite küsimus kolmandates riikides;

22. kutsub nõukogu üles nimetama ametisse piiriülese represseerimise vastase võitluse koordinaatori, kes toimiks keskse kontaktpunktina ja aitaks välja töötada ELi piiriülese represseerimise vastase üldstrateegia; on seisukohal, et see koordinaator tuleks kaasata demokraatia vastupanuvõime Euroopa keskuse töösse ja ta peaks seda oma tegevusega täiendama;

23. rõhutab, et andmete kogumise, ohvriabi, kaitsemeetmete ja kõigi muude mehhanismide puhul, mille eesmärk on võidelda piiriülese represseerimise vastu, tuleks arvesse võtta konkreetseid ohtusid, millega puutuvad kokku rassilised, etnilised ja usuvähemused ning LGBTIQ+ kogukonna liikmed, ning seejuures tuleks arvestada kultuuriliste erinevustega ja võtta süstemaatiliselt arvesse soolist mõju ja omavahel seotud haavatavuse vorme;

Piiriülese represseerimise sihtmärgiks olevatele isikutele tugevam kaitse ja suurem toetus neile

24. nõuab terviklikku, ohvrikeskset ja intersektsionaalset käsitust piiriülese represseerimise sihtmärgiks olevate isikute kaitsele ja toetamisele, ühendades kohesed ja pikaajalised kaitsemeetmed ning kohandatud toetuse suuremas ohus olevatele isikutele; palub sellega seoses võtta komisjonil ja liikmesriikidel vastu sootundlikud kaitsemeetmed piiriülese represseerimise all kannatavate naiste ja LGBTIQ+ kogukondade jaoks;

25. rõhutab vajadust ennetamise, kaitse, stabiliseerimise, vastutuse ja heidutuse järele ning ühtlasi vajadust kõrvaldada olemasolevad lüngad kaitses, sealhulgas juurdepääsu kaudu õigus- ja haldusabile ning psühhosotsiaalsele toele; rõhutab lisaks vajadust suurendada pädevate asutuste kiirreageerimisvõimet;

26. rõhutab piiriülese represseerimise tõsiseid psühholoogilisi, sotsiaalseid ja julgeolekualaseid tagajärgi ohvritele ja nende

perekondadele; kutsub liikmesriike üles tunnistama psühhosotsiaalset kahju piiriülese represseerimise lahutamatu osana ning tagama juurdepääsu mitmekeelsele ja traumatundlikule vaimse tervise toele; tuletab sellega seoses meelde vaigistushagide tagajärgi ja psühholoogilist koormust ajakirjanikele ning õiguslikku survet akadeemilistele ringkondadele;

27. kutsub liikmesriike üles tunnistama õigussüsteemide kuritarvitamist piiriülese represseerimise vormina ja tagama, et piiriülese represseerimise ohvritel on juurdepääs spetsiaalsele õigusabile ning tõhusatele, proportsionaalsetele ja rakendatavatele õiguskaitsevahenditele ja hüvitistele, sealhulgas kuritarvituslikest või pahatahtlikest menetlustest tulenevate õigusabikulude hüvitamisele toimepanijate poolt;

28. kutsub liikmesriike üles pakkuma sihipärast toetust, mis võimaldab piiriülese represseerimise sihtmärgiks olevatel isikutel jätkata oma kutse- ja ühiskondlikku tegevust, ning tagama tulemusliku ja õigeaegse kaitse neile, kes otsustavad kuritarvitusi avalikult dokumenteerida või neist teatada; väljendab sellega seoses heameelt vaigistushagisid keelustava ELi direktiivi üle[13]; on arvamusel, et sarnaseid meetmeid tuleks võtta akadeemilise vabaduse kaitsmiseks välise surve eest;

29. kutsub õiguskaitse- ja julgeolekuasutusi üles looma püsivaid teavitus- ja usaldusväärseid sidekanaleid kogukondadega, kes kannatavad piiriülese represseerimise all, ja kogukonna kontaktstruktuuridega, et suurendada teadlikkust, hõlbustada turvalist teatamist ja parandada arusaamist piiriülese represseerimise muutuvatest mustritest, sealhulgas kuritegudest, mis jäävad allapoole kriminaalset künnist;

30. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid tunnustaksid ja toetaksid mõjutatud üksikisikuid ja kogukondi peamiste esmareageerijatena; tunnistab eksiilis viibivate ajakirjanike rolli peamiste liitlastena autoritaarse propaganda ning välisriigist lähtuva infoga manipuleerimise ja sekkumise vastu võitlemisel; kutsub komisjoni üles rakendama ELi kodanikuühiskonna toetamise, kaitsmise ja võimestamise strateegiat ning ergutab parandama koostööd ja teabevahetust kodanikuühiskonna ning ELi institutsioonide ja liikmesriikide vahel;

31. kutsub Euroopa välisteenistust üles ajakohastama ELi inimõiguste ja demokraatia tegevuskava ning inimõiguste kaitsjaid käsitlevaid ELi

---

13 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. aprilli 2024. aasta direktiiv (EL) 2024/1069, milles käsitletakse avalikus elus osalevate isikute kaitsmist ilmselgelt põhjendamatute nõuete või kuritarvituslike kohtumenetluste (avalikus elus osalemise vastased strateegilised hagid) eest (ELT L, 2024/1069, 16.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

suuniseid, et sõnaselgelt käsitleda piiriülest represseerimist, sealhulgas eksiilis ja diasporaakogukondades viibivate inimõiguste kaitsjate kaitset ja toetamist;

32. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama ohvritele sellise toetuse andmiseks prognoositavad rahalised vahendid, sealhulgas naabruspiirkonna, arengu- ja rahvusvahelise koostöö instrumendi „Globaalne Euroopa“, kodanike, võrdõiguslikkuse, õiguste ja väärtuste programmi ning programmi „Euroopa horisont“ raames;

Piiriülese represseerimise konkreetsete vormide ennetamine ja neile reageerimine

Füüsiline piiriülene represseerimine

33. nõuab, et liikmesriigid ja komisjon töötaksid välja uue mehhanismi või kohandaksid praegust mehhanismi nii, et see võimaldaks käsitleda füüsilise piiriülese represseerimise piiriülest olemust, sealhulgas jälgimist, sundi, rünnakuid ja inimröövikatseid, et tagada selliste tegude süstemaatiline tuvastamine, uurimine ja käsitlemine riigiga seotud repressioonidena, mitte eraldiseisvate kuritegudena;

Digitaalne ja tehnoloogiapõhine piiriülene represseerimine

34. kutsub ELi ja liikmesriike üles tunnustama, ennetama ja tõkestama piiriülese represseerimise digitaalseid vorme, nagu tsensuur, desinformatsioon, laimukampaaniad, ahistamine ja hirmutamine internetis, mida hõlbustavad veebiplatvormide võimaldatavad mehhanismid, sealhulgas kaasamispõhised soovitussüsteemid, võltskontod ja robotite võrgustikud, ning võitleksid nende vastu; rõhutab vajadust tunnistada soopõhise digitaalse piiriülese represseerimise probleemi eripära ja seda liiki represseerimise konkreetseid tagajärgi piiriülese represseerimise sihtmärgiks olevate naiste jaoks; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma piiriülest represseerimist arvesse asjakohaste ELi õigusaktide, sealhulgas digiteenuste määruse, tehisintellekti käsitleva määruse[14] ja

---

14 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2024. aasta määrus (EL) 2024/1689, millega nähakse ette tehisintellekti käsitlevad ühtlustatud õigusnormid ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 300/2008, (EL) nr 167/2013, (EL) nr 168/2013, (EL) 2018/858, (EL) 2018/1139 ja (EL) 2019/2144 ning direktiive 2014/90/EL, (EL) 2016/797 ja (EL) 2020/1828 (tehisintellekti käsitlev määrus) (EMPs kohaldatav tekst), PE/24/2024/REV/1 (ELT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

kahesuguse kasutusega kaupade määruse[15] kohaldamisel, et tagada jõuline täitmine, range ekspordikontroll ja aruandlusmehhanismid;

35. nõuab tungivalt, et digiplatvormid võtaksid tulemuslikke meetmeid digitaalse piiriülese represseerimise ohtude leevendamiseks ja nendega tegelemiseks; kutsub komisjoni üles hindama, kas digitaalne piiriülene represseerimine vastab kriteeriumidele, mille alusel see lisatakse tegevuste hulka, millel on negatiivne mõju digiteenuste õigusaktis määratletud põhiõigustele; kutsub komisjoni üles pöörama erilist tähelepanu piiriülese represseerimise mõjule väga suurte digiplatvormide suhtes kohaldatavate riskihindamis- ja riskimaandamismeetmetega seotud suuniste tulevasel läbivaatamisel, sealhulgas uurides süsteemseid riske, mida põhjustavad sellised platvormid nagu WeChat ja TikTok;

36. väljendab sügavat muret selle pärast, et ELi mittekuuluvad riigid ja nende käsilased kasutavad tehisintellekti piiriülese represseerimise vahendina, sealhulgas tehisintellektil põhineva digitaalse jälgimise, nuhkvara kasutuselevõtu, andmepüügi ja häkkimisrünnete, doksimise, automatiseeritud küberahistamise ja koordineeritud desinformatsioonikampaaniate kaudu sotsiaalmeedias; kutsub komisjoni tehisintellektiametit üles täiendavalt hindama tehisintellekti mõju piiriülesele represseerimisele ja pakkuma välja konkreetseid kaitsemeetmeid, et vältida tehisintellektisüsteemide väärkasutamist viisil, mis võimaldab piiriülest jälgimist, sundimist või represseerimist;

37. rõhutab, et õigus turvalisele ja privaatsele suhtlusele on põhjapaneva tähtsusega; mõistab karmilt hukka asjaolu, et ELi mittekuuluvad riigid ja nende käsilased kasutavad nuhkvara ja jälgimistehnoloogiat üksikisikute vastu ELis; võtab murega teadmiseks dokumenteeritud juhtumid, mis on seotud eraettevõtjatega, kes arendavad ja ekspordivad piiriülese represseerimise toimepanemiseks kasutatavaid täiustatud nuhkvara ja digitaalseid jälgimisvahendeid;

38. tuletab meelde Pegasuse ja samaväärse salajälgimiseks mõeldud nuhkvara kasutamist käsitleva uurimiskomisjoni (PEGA) raportit, mis sisaldas soovitusi nuhkvara, eelkõige sekkuva nuhkvara ebaseadusliku kasutamise vastu võitlemiseks; peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole siiani soovitusi arvesse võtnud, kuigi probleemid püsivad endiselt; kutsub sellega seoses liikmesriike ja komisjoni üles rakendama Euroopa Parlamendi PEGA-komisjoni soovitusi ning tugevdama kaitsemeetmeid nuhkvara leviku ja kuritarvitamise vastu, samuti kõrvaldama puudujäägid riiklikes õigusaktides, tagades selliste ELi normide nagu rahapesuvastase

---

15 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2021. aasta määrus (EL) 2021/821, millega kehtestatakse liidu kord kahesuguse kasutusega kaupade ekspordi, vahendamise, tehnilise abi, transiidi ja edasitoimetamise kontrollimiseks (ELT L 206, 11.6.2021, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

direktiivi[16], hankelepingute sõlmimise korra ja kahesuguse kasutusega kaupade määruse parema jõustamise; kutsub ELi ja liikmesriike üles tagama nuhkvaraturgude range järelevalve ja toimivad aruandlusmehhanismid ning välisriikide nimel ELi õigust rikkudes toimuva ebaseadusliku andmete kogumise kriminaliseerimise;

39. nõuab tehnoloogiaettevõtete ja muude erasektori osalejate vastutusele võtmist nendel juhtudel, kui nad hõlbustavad piiriülest represseerimist, sealhulgas selle eest, et nad ei ole maandanud riske ELis elavate inimeste põhiõigustele, eelkõige seoses nende rakenduste kasutamisega riiklikult toetatavaks jälgimiseks, poliitilise kõne tsenseerimiseks ja diasporaakogukondade vastu suunatud piiriülese represseerimise hõlbustamiseks; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et väga suured digiplatvormid ja otsingumootorid kasutaksid inimõigustel põhinevat sisu modereerimist; kutsub neid platvorme üles looma ohus olevate isikute jaoks kiirreageerimismehhanismid, sealhulgas prioriteetsed teatamiskanalid, õigeaegse inimkontrolli, kaitsemeetmed meelevaldse sisu eemaldamise vastu ning tulemuslikud meetmed doksimisele, kontode ülevõtmisele ja koordineeritud küberahistamisele reageerimiseks;

Survestamine käsilaste kaudu ja pereliikmete represseerimine

40. tunnistab paguluses viibivate isikute pereliikmete vastu suunatud survemeetmeid eristatava ja tõsise piiriülese represseerimise vormina, olenemata sellest, kas neid kasutatakse ELis või ELi mittekuluvates riikides; nõuab, et ELi seire-, sanktsioonide ja diplomaatilise reageerimise raamistikes käsitletaks süstemaatiliselt perekondadele suunatud hirmutamist, kinnipidamist, vara konfiskeerimist, reisikeelde ja sarnaseid tavasid;

41. rõhutab, et perekondade taasühinemine ja muud kaitsevõimalused vähendavad käsilaste kaudu survestamise ohtu;

Piiriüleste represseerimist võimaldavate struktuuride vastu võitlemine

42. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tegema kindlaks, hindama ja leevendama ELi ja riikide haldus-, õigus- ja finantssüsteemide struktuurseid nõrku kohti, mida võidakse piiriülese represseerimise

---

16 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

eesmärgil ära kasutada;

43. ergutab ELi institutsioone ja liikmesriike võtma meetmeid ohu vältimiseks, et piiriülese represseerimise toimepanijad kasutavad nende struktuure ära, ning nende hulka võiksid kuuluda riskiteadlikud kaitsemeetmed, vajaduse korral alternatiivsed menetlused ning tõhustatud järelevalve õigus-, haldus- ja finantstaristu, sealhulgas põhiõiguste mõjuhinnangute, investoritele elamisloa andmise kavade ja rahapesuvastaste raamistike üle, et vältida nende väärkasutamist toimepanijate poolt ja tagada vastutusele võtmine;

44. nõuab tungivalt, et liikmesriigid kontrolliksid rangelt investeeringutega seotud elamislubasid ja samalaadseid nn kuldseid viisasid isikute puhul, kellel on usutav seos režiimide või võrgustikega, mis teadaolevalt tegelevad piiriülese represseerimisega, ja vajaduse korral tühistaksid need, et takistada toimepanijatel ja nende võimaldajatel omandamast ELi elamisõigust, mis hõlbustab ebaseaduslikku tegevust;

Rahvusvaheliste koostöömehhanismide kuritarvitamine

45. kutsub liikmesriike üles olema ka edaspidi valvsad ja lükkama tagasi välismaiste ametiasutuste mis tahes mitteametlikud, sunniga seotud või kohtuvälised taotlused eksiilis viibivate isikute või diasporaa kogukondade liikmete jälgimiseks, kinnipidamiseks, piiramiseks, hirmutamiseks või üleandmiseks, sealhulgas juhul, kui sellised taotlused edastatakse diplomaatiliste kanalite kaudu, ning need dokumenteerima ja neist teatama; nõuab sellega seoses tõhustatud kontrolli, mis hõlmab isikuid, keda ohustab piiriülene represseerimine; kutsub lisaks liikmesriike üles hoiduma piiriülese represseerimise ohvrite või võimalike ohvrite väljaandmisest ning tagama nende kaitse liidus;

46. kutsub liikmesriike üles tagama, et INTERPOLi andmeid saavad õiguskaitse-, kohtu- ning asjassepuutuvate muude asutuste ja piiriüleses represseerimises kahtlustatavate riikidega kahepoolseid koostöölepinguid rakendavate asutuste töötajad oleksid läbinud põhjaliku koolituse, et nad oleksid võimelised kuritarvitamise ohtu hindama ja tuvastama;

47. rõhutab, et INTERPOLi kuritarvitamise vastu võitlemiseks on vaja riigisiseses õiguses ja tegevussuunistes kinnitada, et INTERPOLi teadete ja märgukirjade suhtes ei kohaldata enne nende väljaandmist samasugust kontrolli kui vahistamismääruste suhtes ning neid ei tohiks käsitada vahistamismäärustega samaväärsetena; rõhutab, et INTERPOLi parandusmeetmete tingimused ja hinnangud tuleks piiriülese represseerimise vastu võitlemise kontekstis läbi vaadata;

48. kutsub komisjoni üles looma ELi tasandi edasikaebamise mehhanismi INTERPOLi kuritahtlike punaste hoiatusteadete menetlemiseks,

kaaluma koostöö peatamist juhtudel, kus esineb menetluste nõuetele vastavuse probleeme või kui kasutatakse tagaselja kohtuotsuseid, ning keelduma toimepanijariikide taotluste tunnustamisest või nende abistamisest seni, kuni kohtusüsteemi sõltumatus on taastatud;

49. kutsub liikmesriike üles nõudma INTERPOLis iga-aastase üksikasjaliku statistika avaldamist iga teate ja levitamise liigi kohta, jaotatuna väljaandvate riikide kaupa ning märkides ära heakskiitmiste, keeldumiste ja kustutamiste arvu ja põhjused;

50. nõuab, et viiakse läbi vajalikud reformid ja nähakse ette vahendid, et pakkuda pikaajalisi lahendusi, mis hoiavad ära poliitiliselt motiveeritud punaste hoiatusteadete ja vahistamiskorralduste levitamise, sealhulgas võrdlusaluste kindlaksmääramine, et vältida INTERPOLi teadete süsteemi väärkasutamist, ning tõhustatud kontroll selliste riikide valitsuste tegevuse üle, kelle inimõiguste või piiriülese represseerimise näitajad on kehvad;

Finantsalased ja halduslikud repressioonivahendid

51. kutsub ELi finantsvaldkonna reguleerivaid asutusi ja asjaomaseid järelevalveasutusi üles tunnistama, et rahapesuvastase töökonna rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistiku ja küberturvalisuse raamistike järgimist võidakse kuritarvitada piiriülese represseerimise vahendina, et võtta sihikule kodanikuühiskonna esindajad ja selle rahastajad, ettevõtjad ning nende üksused, sidusettevõtjad ja üksikisikud; kutsub liikmesriikide õiguskaitse- ja kohtuasutusi üles tegema koostööd finantsvaldkonna reguleerivate asutustega, et aidata ennetada ja käsitleda finantssüsteemide ja reisiandmebaaside kuritarvitamist piiriülese represseerimise hõlbustamiseks;

52. kutsub ELi finantsvaldkonna reguleerivaid asutusi, sealhulgas Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Ametit (AMLA) üles töötama välja kaitsemeetmed sellise manipuleerimise vältimiseks, sealhulgas külmutamiseelsed kontrollid, ning asjakohased taustauuringu- ja andmekaitsemeetmed;

53. kutsub ELi finantsvaldkonna reguleerivaid asutusi üles töötama välja ohvrikesksed õiguskaitsemehhanismid, sealhulgas riiklikud korrigeerimismehhanismid, et heastada finantsmanipulatsioonide mõju ja pikaajalist kahju; nõuab suuremat koordineerimist finantsvaldkonna reguleerivate asutuste, üksuste ja asjaomaste järelevalveasutuste ning piiriülese represseerimisega tegelevate asjaomaste ELi asutuste vahel;

54. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles looma mehhanisme, millega tagatakse üksikisikutele, kes on oletatavasti piiriülese represseerimise ohus, garanteeritud juurdepääs põhilistele pangateenustele ning hädaolukorramehhanismid finantsilise järjepidevuse või likviidsuse kindlustamiseks juhtudeks, kus

represseerimisega kaasneb varade ootamatu külmutamine;

55. kutsub rahapesu andmebüroosid üles tegema kindlaks piiriülese represseerimisega seotud finantsmustrid ja neid süstemaatiliselt analüüsima ning teavitama asjakohastest järeldustest riiklikke ja ELi piiriülese represseerimise koordineerimiskeskusi;

56. kutsub liikmesriike üles tagama õiguskaitse-, kohtu-, finants- ja küberturvalisuse eest vastutavate asutuste töötajatele erikoolituse piiriülese represseerimisega seotud finantsmustrite tuvastamiseks, sealhulgas rahapesuvastase töökonna, INTERPOLi ja reisiandmebaaside vahendite väärkasutamine;

57. kutsub liikmesriike üles andma finantsasutustele suuniseid, tagama, et nende riiklikel finantsvaldkonna reguleerivatel asutustel oleksid volitused jagada neile kättesaadavaid andmeid õiguskaitse- ja kohtuasutustega, ning looma toimiva riikliku kaebuste esitamise ja läbivaatamise mehhanismi;

Varjupaiga-, rände- ja konsulaarteenuste kaitsmine piiriülese represseerimise toimepanijate poolse kuritarvitamise eest

58. tõstab esile konsulaarteenuste andmisest keeldumist piiriülese represseerimise vormina, mida võib seostada hirmutamise, jälgimise või sunniga; mõistab hukka liikuvuse piiramise meetmete kasutamise toimepanijariikide poolt, sealhulgas passide kehtetuks tunnistamise, konsulaarteenuste osutamisest keeldumise ja muud liikumispiirangud;

59. kutsub komisjoni üles andma välja ametlikud suunised konsulaarse survestamise vastu võitlemiseks, tagades, et piiriülese represseerimise sihtmärgiks olevad isikud ei pea külastama oma riigi saatkonda või konsulaati välismaal;

60. kutsub liikmesriike üles tagama piiriülese represseerimise ohvriks langenud taotlejate individuaalsete küsimuste nõuetekohane käsitlemine; kutsub liikmesriike ja teisi Schengeni ala riike üles kasutama ELi viisaeeskirja ja käsiraamatut järjepidevalt ja paindlikult, et tegeleda piiriülese represseerimise sihtmärgiks olevate isikute kaitsevajadustega;

Heidutuse ja vastutuse tugevdamine

61. rõhutab vajadust suurendada piiriülese represseerimise kulusid ja tugevdada heidutust, sealhulgas toimepanijate ja võimaldajate tulemusliku uurimise ja vastutusele võtmise kaudu; kutsub liikmesriike üles kehtestama selge õigusliku vastutust reguleeriva korra üksikisikutele ja üksustele, kes teadlikult hõlbustavad piiriülest represseerimist välisriikide nimel või saavad sellest kasu; nõuab lisaks äriühingute inimõigustealaste hoolsuskohustuste tulemuslikku rakendamist, sealhulgas äriühingute kestlikkusalase

hoolsuskohustuse direktiivi alusel; on veendunud, et piisav meede võidelda autoritaarsete režiimide poolt ELis elavate isikute vastu toime pandava üha sageneva piiriülese represseerimise vastu on näidata, et EL võib olla heidutav jõud; nõuab seetõttu tungivalt, et EL jätkaks oma kaitsevõime suurendamist ja sõltuvuse vähendamist;

62. kutsub liikmesriike üles tugevdama ennetus- ja vastutusmeetmeid, sealhulgas kontrollima diplomaate, asjaomaste riikide ametnikke, tõlke, lobistide esindajaid ja muid asjaomaseid osalejaid piiriüleses represseerimises osalemise seisukohast enne akrediteerimist, ning võtma selliste tegude eest vastutavate isikute suhtes asjakohaseid meetmeid, sealhulgas väljasaatmine, sisenemiskeeld või akrediteeringu peatamine; kutsub lisaks liikmesriike üles jagama partnerriikidega asjakohast teavet, et vältida uuesti akrediteerimist või jätkuvat kuritarvitamist; väljendab vajadust tunnistada ohtusid, mida põhjustab piiriülese represseerimise sisseimbumine välismaal asuvatesse demokraatlikesse opositsioonirühmitustesse, ning võtta kooskõlastatud kollektiivseid meetmeid sellise tegevuse ennetamiseks ja selle vastu võitlemiseks;

63. kutsub ELi ja liikmesriike üles seirama kohtu- või õiguskaitsemehhanismide kuritarvitamist toimepanijariigi või sellega seotud osalejate poolt; nõuab, et EL ja liikmesriigid kaaluksid piisavate tõendite olemasolu korral selliste riikide suhtes ettevaatusmeetmete võtmist;

64. kutsub liikmesriike üles tagama, et nende õigusraamistikud keelustaksid sekkumise Euroopa inimõiguste konventsiooniga kaitstud õigustesse, sealhulgas juhul, kui seda tehakse välisvõimu nimel, ning et sellist sekkumist peetaks seotud kuritegude eest karistuste määramisel raskendavaks asjaoluks;

65. kutsub nõukogu üles kontrollima võimalust määratleda piiriülene represseerimine Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 83 kohaselt piiriülese mõõtmega raske kuriteona, et kehtestada vajaduse korral ühised ELi eeskirjad määratluste ja sanktsioonide kohta; kutsub komisjoni üles algatama õigusloomeprotsessi, et ühtlustada välismaise jälgimistegevuse, eelkõige piiriülese represseerimise reguleerimisalasse kuuluva tegevuse keelustamine ELis;

66. kutsub õiguskaitseasutusi ja kohtuid üles uurima piiriülese represseerimise juhtumeid, mis on Rooma statuudi kohaselt inimsusvastased kuriteod, ja esitama selle eest süüdistusi;

67. kutsub liikmesriike koostöös komisjoni ja Euroopa välisteenistusega üles integreerima piiriülese represseerimise ohud ELi reisiteabesse ja konsulaarsuunistesse, sealhulgas sihipäraste reisinõuannete kaudu riikide kohta, kus usaldusväärsed tõendid kinnitavad riigiasutuste või nende käsilaste osalemist piiriüleses represseerimises;

68. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles tagama, et

piiriüleses represseerimises osalevaid isikuid ja üksusi kontrollitakse süstemaatiliselt loetellu kandmiseks kogu maailmas rakendatava inimõiguste rikkujate vastase ELi sanktsioonirežiimi alusel, ning lisama piiriülese represseerimise sõnaselgelt loetellu kandmise põhjusena tulevasse ELi sanktsioonirežiimi piiriülese organiseeritud kuritegevuse vastu;

69. palub komisjonil ja liikmesriikidel suurendada investeeringuid piiriülese represseerimisega seotud kohtuekspertiisi, finants- ja digitaalsesse uurimisse, et tuvastada, omistada ja dokumenteerida piiriülest represseerimist ning toetada ohvrite algatatud kohtumenetlusi;

70. kutsub liikmesriike üles seadma prioriteediks piiriülese represseerimise võrgustike uurimise ja lõhkumise, sealhulgas vahendajate ning organiseeritud kuritegevusega seotud isikute tuvastamise julgeoleku-, õigus- ja finantsasutuste vahelise tõhustatud koordineerimise kaudu;

Euroopa Liidu määratlemine globaalse liidrina võitluses piiriülese represseerimise vastu

71. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles integreerima piiriülese represseerimise vastase võitluse süstemaatiliselt ELi välistegevusse, sealhulgas poliitilistesse ja inimõigustealastesse dialoogidesse, koostöösse ELi mittekuuluvate riikide ja kandidaatriikidega ning avalikku diplomaatiasse, samuti tõstatama avalikult muret valmistavaid küsimusi; kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles lisama rahvusvahelistesse lepingutesse ning koostööraamistikesse tingimused, mis aitavad hoida ära mitme- ja kahepoolsete koostöölepingute kuritarvitamise piiriülest represseerimist käsitlevates kriminaalasjades, sealhulgas nende lepingute peatamise võimalus;

72. kutsub ELi ja liikmesriike üles kahepoolsetes suhetes toimepanijariikidega tõstatama piiriülese represseerimise juhtumite küsimuse, sealhulgas survestamine käsilaste kaudu ja pereliikmete represseerimine, ning nõudma selliste tavade lõpetamist;

73. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles tugevdama piiriülest represseerimist käsitlevat strateegilist kommunikatsiooni, tunnistades seda sõnaselgelt ülemaailmse ohuna, mõistes teravalt hukka selle toimepanijad ja andes märku ELi toetusest sihtmärgiks seatud isikutele;

74. kutsub Euroopa välisteenistust üles lisama piiriülese represseerimise sõnaselgelt ELi inimõiguste eriesindaja volituste hulka ja tagama, et seda käsitletakse ELi inimõigustealases aruandluses;

75. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles võtma ELi mittekuuluvate riikidega rahastamis-, koostöö- ja partnerluslepingute

ettevalmistamisel süstemaatiliselt arvesse piiriülese represseerimise riske;

76. kutsub komisjoni üles lisama piiriülese represseerimise ühe kategooriana oma õigusriigi olukorda käsitlevasse aruandesse ja laienemisaruannetesse;

77. kutsub komisjoni üles seadma piiriülese represseerimise Euroopa demokraatia kaitsekilbi algatuse rakendamisel prioriteediks, eelkõige demokraatia vastupanuvõime Euroopa keskuses;

78. kutsub tulevasi nõukogu eesistujariike üles seadma piiriülese represseerimise ELi tegevuskavas esikohale, hõlbustama parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel ning töötama selle nimel, et nõukogu võtaks vastu teatise, milles sätestatakse ühtne ELi käsitus piiriülese represseerimise vastu võitlemiseks;

79. väljendab heameelt G7 juhtide avalduse üle piiriülese represseerimise kohta ning kutsub nõukogu ja komisjoni üles veelgi tugevdama koordineerimist G7, Euroopa Nõukogu, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni ning ÜRO tasandil, sealhulgas pideva osalemise kaudu ÜRO Inimõiguste Nõukogus ja toetades ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo tööd; nõuab lisaks, et nende riikide valitsustevahelistes organites osalemise ja algatuste hindamisel võetaks arvesse toimepanijariikide süstemaatilist piiriülese represseerimise tava;

80. kutsub liikmesriike üles toetama Euroopa Nõukogu piiriülest represseerimist käsitleva konventsiooni väljatöötamist;

81. on kindlalt veendunud, et EL peaks tegema tihedat koostööd sarnaselt meelestatud partneritega, vahetades muu hulgas parimaid tavasid õigusloome, ohvrikaitse, süüteo omistamise ja käsilaste võrgustike vastu suunatud sanktsioonide vallas;

o
o o

82. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.